

احوال مردم آخرالزمان به روایت امیرالمؤمنین(ع)

روزی خواهد آمد که در آن سخن‌چین‌ها مقرب خواهند شد و افراد بدکار، زیرک خوانده می‌شوند، افراد بانصاف را ناتوان به حساب می‌آورند، صدقه و انفاق در راه خدا را غرامت پندارند.

روزی خواهد آمد که در آن سخن‌چین‌ها مقرب خواهند شد و افراد بدکار، زیرک خوانده می‌شوند، افراد بانصاف را ناتوان به حساب می‌آورند، صدقه و انفاق در راه خدا را غرامت پندارند. پس از رحلت رسول خدا(ص) طرح آموزه‌های مهدویت، از سوی امام علی(ع) ادامه یافت، پس از طرح مباحث عام در قرآن و آموزش‌های گسترده و همه جانبه رسول(ص)، طرح این آموزه‌ها از سوی سایر ائمه هدی(ع) نیز ادامه یافت، تأکید بر وقوع فتنه‌ها و شمارش آن‌ها تا قیام قائم، ترسیم اوضاع بد آینده و عصر غیبت و حکمت آن؛ جامعه جوان شیعی در عصر خلافت علی(ع) از حضور امام معصوم بهره‌مند است و تصویری از آینده پرفراز و نشیب خود ندارد؛ آینده‌ای که در آن حکومت‌های جور با فتنه‌های رنگارنگ، این جامعه جوان را به چالش خواهد کشید. بی‌خبری و ناآمادگی برای آینده می‌تواند زمینه‌ساز حرکت‌های کور باشد و انحطاط و انهدام را به دنبال آورد.

در این میان تأکیدهای علی(ع) بر وقوع فتنه‌های گسترده در آینده، شناخت و توجه، آمادگی و حتی انتظار را به دنبال آورد و ظرفیت و تحمل را افزایش داد، این آگاهی‌های پیشاپیش حتی توانست ایمان و تسلیم مؤمنان را افزایش دهد، به مناسبت عید سعید غدیرخم تنها به گوشه‌ای از احادیث مهدوی امیرالمؤمنین(ع) اشاره می‌کنیم: ***امام علی(ع) از نسب امام مهدی(عج) می‌گوید در لابلا** سخنان امام علی(ع) روایات زیادی در زمینه معرفی نسب امام زمان(عج) به چشم می‌خورد که به یک بیان مجموعه این قبیل از روایات به سه دسته تقسیم می‌شوند. در بخشی از آن‌ها او را فرزند خودشان معرفی می‌کنند، در قسمتی دیگر آن حضرت را از فرزندان حضرت فاطمه(س) و بالاخره در دسته‌ای از روایات حضرت مهدی(عج) را از اولاد امام حسین(ع) معرفی کرده‌اند. امام محمدباقر(ع) می‌فرماید: امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب(ع) وقتی که از جنگ نهروان به کوفه برگشتند، برای مردم خطبه‌ای خواندند... در آن خطبه نخست خدا را سپاس گفتند و درود به روان پیامبر(ص) فرستادند و نعمت‌هایی را که خداوند به رسولش و بر خود آن حضرت عنایت کرده است یکی یکی شمرند، سپس در ادامه فرمودند: از جمله نعمت‌های خداوند بر من آن است که مهدی این امت از فرزندان من است. ز بن حبیب شنید که علی بن ابیطالب(ع) می‌فرمود: مهدی مردی از ما اهل بیت و از فرزندان حضرت فاطمه زهرا است. امام رضا(ع) از پدر بزرگوارش موسی بن جعفر(ع) و او نیز از پدرش... او از امام حسین(ع) و آن حضرت از امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب(ع) روایت کرده است که آن حضرت خطاب به امام حسین(ع) فرمودند: نهیمن فرزند تو ای حسین! قائم بر حق(مهدی) است. ***امام علی(ع) آخرین ذخیره الهی را چگونه صدا می‌کردند** در مجموعه سخنان امام علی(ع) با روش‌های مختلفی از نام مبارک امام زمان(ع) یاد می‌شود. در یک مورد تصریح به نام آن حضرت غیر جایز دانسته شده است، در مورد دیگر از آن با اشاره سخن به میان می‌آید و بالاخره در مورد دیگر به صراحت نام مخصوص بیان می‌شود. جابربن یزید جعفی می‌گوید: از امام باقر(ع) شنیدم که می‌فرمود: روزی عمر بن خطاب به امیرالمؤمنین(ع) گفت: ای پسر ابوطالب! نام مهدی چیست؟ آن را برای من بیان کن. امام علی(ع) فرمود: اسم او را نمی‌گویم، چون حبیب و خلیل من(رسول اکرم(ص)) با من عهد کرده است اسم او را برای کسی بیان نکنم تا اینکه خداوند وی را مبعوث و ظاهر گرداند و این از اموری است که خداوند عزوجل علم آن را نزد پیامبرش امانت و ودیعه نهاده است. «...عن علی بن ابیطالب قال: المهدي مولده بالمدينة من اهل بيت النبي اسمه اسم نبي»، امام علی(ع) فرمودند: مهدی در مدینه به دنیا می‌آید، او از اهل بیت پیامبر اکرم(ص) است و هم اسم با یکی از پیامبران است. «عن علی(ع) قال: اسم المهدي محمد»، حضرت علی(ع) فرمود: اسم حضرت مهدی، محمد است. ***احوال مردم آخرالزمان** شاید بتوان گفت که بیشترین مطالب مربوط به معارف امام زمان(عج) از زبان حضرت علی(ع) نقل شده است، به تبیین اوضاع آخرالزمان و وقایعی که در آن دوره پیش می‌آید اختصاص دارد، آن حضرت ضمن تشریح آن پیشامدها چگونگی مقابله با آن‌ها را نیز بیان می‌کنند، این حوادث شامل مسائل فرهنگی، اجتماعی، اخلاقی، تربیتی و طبیعی می‌شود. روزی خواهد آمد که در آن سخن‌چین‌ها مقرب خواهند شد و افراد بدکار، زیرک خوانده می‌شوند، افراد بانصاف را ناتوان به حساب می‌آورند، صدقه و انفاق در راه خدا را غرامت پندارند و صلح رحم و آمد و شد با خویشاوندان را با منت انجام می‌دهند و بندگی و اطاعت خدا را وسیله فخرفروشی برای مردم قرار می‌دهند. در چنین زمانی حکومت با مشورت زنان و امارت کودکان و تدبیر خواجگان انجام می‌گیرد. اصغ بن نباته می‌گوید: شنیدم که امیرالمؤمنین(ع) فرمودند: در آخرالزمان که بدترین زمان‌ها است، در موقعی که روز قیامت نزدیک شود، زنانی ظاهر می‌شوند بدون حجاب، در حالی که زینت‌های آن‌ها پیداست، در انتظار عمومی رفت و آمد می‌کنند، آن‌ها از دین خارج می‌گردند، (به احکام دینی پایبند نیستند) و به امور فتنه‌انگیز وارد می‌شوند و به سوی شهوات و لذت‌جویی‌ها روی می‌آورند، حرام‌های خدا را حلال می‌شمارند. اینگونه از زنان در جهنم خواهند ماند.